

DET POSTOMDELTE

FAGBLAD FOR FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Nr. 78 - marts 2017

Udgiver:

Danske Sceneinstruktører
Nørre Voldgade 12 2.th.
1358 København K
Tlf. 33 33 08 88
www.stagedirectors.dk
email: info@stagedirectors.dk

Deadline næste nummer:
mandag 15. maj 2017

Redaktion:

Inger Birkestrøm Juul, FDS
Nicolei Faber, FDS
Steen Madsen

Layout: Jakob Brandt- Pedersen

Forside:

Aalborg Teater: "Don Juan"
Instruktion: Johannes Holmen Dahl
Foto: Lars Horn

Bagside:

Nørrebro Teater: "Livsens Ondskab"
Instruktion: Christoffer Berdal
Foto: Ulrik Jantzen

Rettelse:

Forsiden af sidste udgave af DET POSTOMDELTE havde et foto fra "Svantes lykkelige dag" på Nørrebro Teater på forsiden.

Ved en beklagelig fejl, krediterede vi en forkert instruktør for denne forestilling.

Det rigtige navn er selvfølgelig NICLAS BENDIXEN og fotografen er fortsat: Ulrik Jantzen

Vi undskylder!

Nu, mens Christoffer er fuldt optaget af Livsens Ondskab på Nørrebro Teater, har redaktionen kuppet formandens klumme for at orientere lidt om de mange forskellige tiltag og vinkler, der præger arbejdet i den grå vinter.

Bestyrelsen er i høj grad optaget af arbejdet med at beskrive scenekunstens mange facetter, kulturel diversitet kan man måske kalde det? Som Christoffer tidligere har beskrevet det på denne plads, er det mere end nogensinde behov for at sikre gensidig respekt i egne rækker for at kunne overbevise andre, ikke mindst politikerne, om hvilken væsentlig fortælling scenekunsten fortsat er. Det har i løbet af efteråret vist sig, at flere af de andre interesseorganisationer arbejder med det samme felt, vi har således været i kontakt med TIO, Scenit og Billetbillet og har aftalt at vi i stedet for at kæmpe individuelt, skal forsøge at slå kræfterne sammen. I dette blad

bringes et sammendrag fra en paneldebat i Folketeatret, hvor der var fokus på hvordan vi sikrede os størst gennemslagskraft udadtil.

Et andet felt der til stadighed har bestyrelsens opmærksomhed, er mulighederne for at skabe fleksible tidssvarende rammer for kunsten, gentænke produktionsformene for at bevare en spændstig tidssvarende fortælleform. Og samtidig med dette ønske også huske, at instruktøren ikke bare er kunstner, men også arbejdstager og at vi derfor skal sikre både det kunstneriske værk og et rimeligt levebrød. Vi håber at få mulighed for at tale videre om disse temaer, når mange af os ses til

GENERALFORSAMLINGEN SØNDAG 26. marts kl. 15.00

Inde i dette nummer fortsætter vi vores tema om Instruktørens notesbog; vi håber at kunne

bringe mange flere eksempler på notesbøger over de næste numre; så hold jer ikke tilbage, hvis I har noget at dele.

Et andet stort emne i dette blad, bliver Aarhus som Kulturby 2017, Let's Rethink hedder hovedtemaet. Vi håber i løbet af de næste fagblade, at kunne vende tilbage til kulturbyen, og igen skal der lyde en opfordring til jer: Vi vil meget gerne læse jeres fortællinger og se jeres fotos fra oplevelser i Aarhus. Vi håber på den måde, at kunne stykke en collage sammen, hvor alle former for kultur bliver set. Også her er det kunstens mangfoldighed, der skaber de nye udtryk og peger frem mod andre veje.

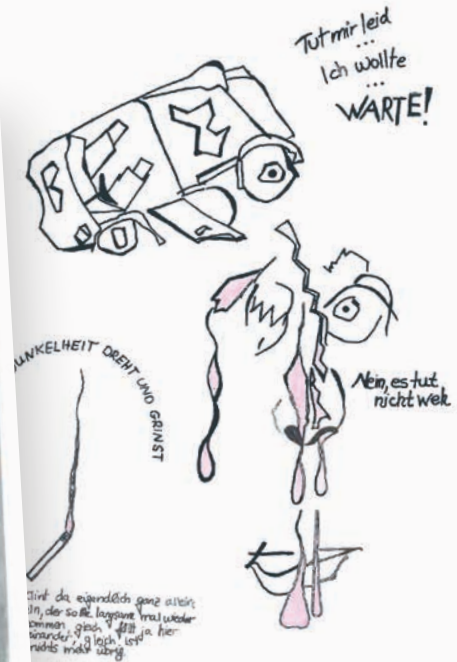
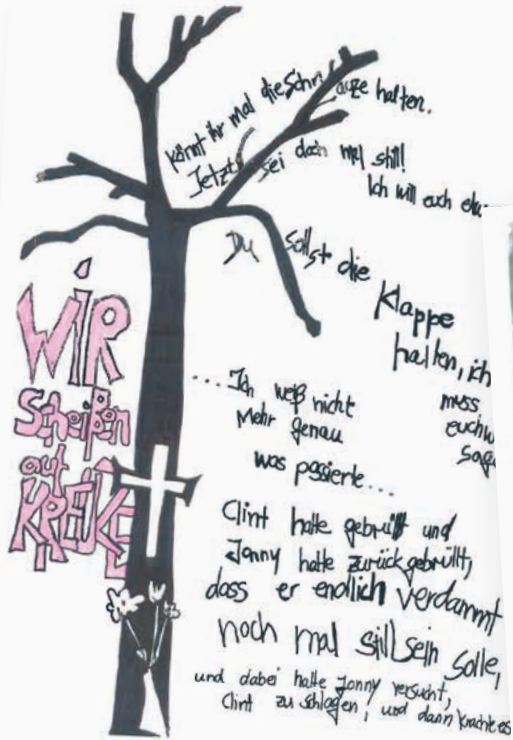

ANJA BEHRENS

Billederne er opstået i forberedelsesfasen til "Ich wuchs auf einem Schrottplatz auf, wo ich lernte, mich von Radkappen und Stoßstangen zu ernähren", en produktion, der havde premiere i marts 2016 på Deutsches Theater i Berlin. For at nærme mig et stof, maler jeg ofte, samler fotografier eller laver visuelle collager. Dette forarbejde giver mig et første intuitivt og visuelt indblik. Analysen begynder hos mig først i andet eller tredje skridt. Produktionen i Berlin var en adaptation af en meget kompleks roman, der næsten var skrevet som en rap, med mange personer, billeder, situationer og handlinger. Jeg syntes med det samme om romanen, og alligevel fik jeg panik ved første gennemlæsning, fordi jeg ingen anelse havde om, hvordan jeg skulle overføre romanen til scenen. For ikke med det samme at lade mig begrænse heraf, malede jeg et billede for hvert kapitel, hvor jeg nedfældede de for mig vigtigste

sætninger. Jeg arbejdede meget hurtigt og intuitivt. I det senere prøveforløb tjente billederne igen og igen som inspiration og påmindelse om de ting, som i starten havde rørt mig ved romanen.

Den valgte scene er "taxamordet" hvor Thomas Levin myrder Elliott Hove i taxaen under en viadukt, lige inden forestillingens pause.

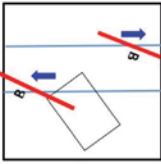
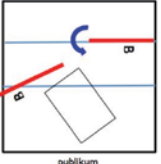
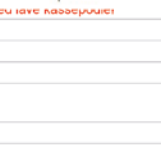
Jeg har vedhæftet et billede taget med min mobil fra arbejdet med én af de sandrelieffer som blev brugt til en animationssekvens til taxaturen hen til en viadukt, og et forestillingsbillede taget af fotografen Thomas Petri.

Fra DET SOM DIKTATOREN IKKE SAGDE har jeg valgt en scene hvor Diktatoren taler om hvordan han elskede at være den eneste som blev dyrket, bl.a. i form af mange statuer og billeder på alle husvægge.

Skemæet er meget enklere og blev mest brugt til arrangements notation og i forbindelse med positionerne af de to bevægende tæpper som var hængt op i et skinnesystem over scenen.

Vedlagt er et dokumentationsfoto fra min mobil taget under green screen optagelsen af Joen Bille, som blev brugt under fremstilling af sandrelief af hans statue, som går i opløsning i løbet af en videoanimation. Denne videosekvens blev projiceret på én af tæpperne.

SIDE	MANUS	ARRANGEMENT	SCENE POS	VIDEO
	- kan I ikke hamle op med MIT talent!			sort skærm 2.05 min
	I besidder hverken min frækhed eller min selvsikkerhed! Og hvad mere er, I prøver at behage,		Q 7 SKAL RETTES TIL NYT	VDO slukket
	mens jeg, JEG, sørger for at overraske. Det var i øvrigt derfor, jeg stak af...		Tæpper synch med Joens tur fra DSF til MS, såsnart i pos så drej med det samme i ny pos!	
	Hvad synes I om mit effektfulde cirkusnummer som den farlige helt, der pludselig stikker af og overlader sit land, dette lorteland, til sig selv?	Gemmer sig bag DS tæppe som flytter med ham mod KS		
	I har aldrig forstået, at jeg hellere vil have et blakket ry end ingenting!	Joen bliver stående MS, tæpper flytter videre ud til slutpos KS & drejer på plads		
	Man skal dyrke sig selv. Jeg holder ikke af Gud, for jeg kan ikke lide konkurrence.	Går frem.		
	Jeg vil være den eneste, der dyrkes! Den eneste! Jeg elsker at se mit ansigt hænge på husmurene overalt!			
	Det mest frydefulde er at kunne tillade sig at få opstillet disse her latterlige rytterstatuer i hver eneste by og landsby i hele landet.	Hop i positur af rytterstatue på lavt podie.		
	Især der, hvor jeg aldrig har været.	Går ned, til midtscene bag		
	I de områder, der ligger uden for enhver kontakt, hvor kragerne vender, som man siger.			
	Kald mig MIRAKLET!	Joen MS		
23	Tænk jer ...	Så henter stol KS & flytter den DSF		
	Tænk jer, uden så meget som en lille plan til at begynde med har jeg kunnet holde mig fast og være magthaver i et kvart århundrede!	J sætter sig på stol DSF		SAND-STATUE på portrættetæppe DS Fra frapers. til halvtal
	Men nu er det vel så på tide, at jeg får mig et portræt.			
	En diktators biografi skrives den dag, han ikke længere er ved magten.			
	Det er dog ikke helt forbi for mig. Spillet er ikke helt slut.			
	Jeg har bare tabt en omgang. Jeg begik måske en fejl. Ikke en forbrydelse. Nej, ikke engang en fejl.			
	Diktatoren tager ikke fejl. Han havde bare ikke flere kort på hånden.			
	Fortryder jeg noget? Jeg fortryder ingenting. Havde jeg ikke været diktator, var jeg blevet profet i stedet for!			
	De to beskæftigelser ligner hinanden meget. Det ville endda have haft mange fordele!			Kasket af, ind under arm morf.

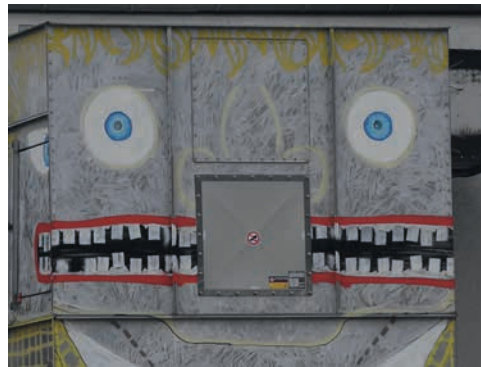
A A R H U S K U L T U R B Y 2 0 1 7

TORS DAG D.26.JANUAR - INFO/BIBLIOTEKET. CAFÉ ENGLN. GODSBANENIKULTURELT TVÆRFAGLIGT ARNESTED. AROS/JOANA VASCONCELOS. KUNST FOR ALLE/RIDEHUSET. KOMIK BY/ CENTRALVÆRKSTEDET

En invitation til premieren på KOMIK BY opført i CENTRALVÆRKSTEDET, gav anledning til nogle timers byvandring i SMILETS BY AARHUS, nu KULTURBY 2017.

KULTURBY-åbningen har der været skrevet gedigent om, og selv på denne blæsende, grå og kolde dag mødtes blikket af RETHINK-opfordringer mange steder, og synet af nogle kønne håndgjorte og yndefulde skibe på RIDEHUSET gav fornemmelser for, hvor smukt det må have været at bivåne åbningen med processioner og skibsfremtoninger i alle afskyninger, SKABT AF AARHUSIANERNE selv - plus inviterede kunstnere. Ifølge pressecitater er netop dette faktum, at FOLK I BYEN er udnævnt til selv at være den VÆSENTLIGE DEL af hele Kulturbysfejringen, og har været en særlig bevægende oplevelse ved åbningsceremonien.

Første station: P-plads ved Kofoeds Skole og efterfølgende BIBLIOTEKET, som ligger fremt og fylder uden omsvøb på en prominent plads ved havnen. Et skråt, storslået trappeforløb giver associationer til operær, processioner og herligt. Indendøre - en storsindet rumlighed og ved info-skranken - et venligt, vakst menneske der på ingen tid havde checket

forespørgsler - og grebet en KulturbyAvis til den spørgende.

Anden station: Café ENGLN, som siden studieårene på Institut for Dramaturgi har været det foretrukne mocca-og madsted. Harmonisk indretning med gedigen kunst på væggene, allemuligeaviser og uforfalsket ordentlige serveringer, både det på tallerknen og de som serverer den. - Godt det er ok at læse avis og spise samtidig, når det blot foregår på en café !

Tredie station: GODSBANE-området, der er annonceret som "... et tværkulturelt område... institut for en mangfoldighed af kreative kræfter, via sine scener, værksteder, faciliteter, mødelokaler... åben for alle". - Udenpå bygningerne er storslåede malerier og street-art, længere henne, en samling skurvogne og huse tv. for selve Godsbanen, giver visuelt

Christiania-associationer og ser lidt forkølede ud denne dag, hvor blæsten bider, men som om sommeren er det en charmerende klynge. - Efter en større scater-bane, indgangen - som rummer et myndigt skulpturhoved i foyéren. - Indendøre er der opslag, foldere, oversigter over hvad som foregår i de forskellige rum, udstillinger af fotografier, malerier og kursist-frembringelser. I værkstedsbygningerne er imponerende eksempler på keramik og lær-arbejder, sløjd, tryk, håndarbejder af alle slags - og hele værkstedsområdet summer af mennesker der er igang. - I caféen er der alle niveauer af tilstedeværelse: studierådgivning på æggehovedplan, et par scater er faldet om på en sofalignende installation, et par unge kvinder med små børn drikker the +++ I en anden gang er opslag om teater KATAPULT og andre sceniske begivenheder. På denne eftermiddagstime er der stille, men der er forestillinger om aftenen og annonceret

kurser i de tidlige dagtimer. - På vej ud af området ligger en række musikværksteder/studier som lige nu ser affolkede ud. Kan tænkes denne værkstedsdel især er befolket i aftentimerne. - Efterfølgende er jeg af venner blevet oplyst om, der findes en anden réel hovedindgang til administrationen, som også har mangeartede tilbud og seværdige rum.

Fjerde station: På vej fra Godsbanen til Ridehuset ligger KUNSTHALLEN AROS, og på dette short-cut er det muligt at betragte JOANA VASCONCELOS' mageløse, mægtige væsener der er ophængt i kunsthallens fulde højde og kan ses i foyéren uden at skulle besøge hele huset; så med nakken tilbage kan disse exorbitante syarbejder betragtes og associeres til megapolyptydyr, unævnelige legemsdele og andet hejs...

Femte station: RIDEHUSET, vernisage og 15-års fejring af KUNST TIL ALLE ! Udenfor står et værk, en bemalet Rolls Royce med en finurlig kykkelivovhest som frontfigur og giver et hint om hvad man kan forvente indendøre. - RIDEHALLEN formelig KOGER af mennesker, kunst, stemninger, hilsener og omarmninger...

Der er kransekage ad libitum og andet vernisagekrummel - gæsterne er meget i sort, dyrt sort - læderjakker, høje støvler, smykker, hair-do's... Kunsten er farverig, stærk, spændende, udfordrende som kunstnerne selv - hvor der er mange kvinder repræsenteret, og mænd - og et større segment queer personer som drages til hverandre som robuste natsværmere... Diskretion er ingen ærressag her... der handles, åbent og direkte og der er en DJ - en voksen person, der pisker med elektroniske nælder, som får rummet til at svinge...

OG NU til INVITATIONEN til KOMIK BY : sjette station - i CENTRALVÆRKSTEDET. - Spændende, fordi komik er den genre denne signatur har vanskeligst ved at begribe/værd sætte, men når en god ven - med samt holdkammerater - inviterer til PREMIERE som der er satset alle kræfter og arbejdet intenst

på - så er det en glæde at pudse støvlerne og ankomme med opladt sind ! - Og velkomsten er hjertelig, rummet fyldt med forventningsfulde gæster med bobler i glassene, velkomst, bordplads og efterfølgende en middag helt i særklasse: smukt, velsmagende, originalt, kød mørt som smør, god rødvin - det hele - super ! Således tanket op, starter KOMIK BY - som - og vi anmelder ikke hinanden i nærværende fagblad - men der blev lyttet og léet og musikken spillede og personagerne timede og gengav de kendte og ukendte - så man overgav sig til alle de slags mennesker man så for sig - og sig selv med...

- Nachspiel: med natten og motorvejen som kulisse, lyssætning a la lygter og periodisk by-og brolyssætning, Voice på højeste volume, højt syngende - nåede automobilen sikkert i dok ca.01

HVAD ER EUROPÆISK KULTURHOVEDSTAD?

Q & A – EUROPÆISK KULTURHOVEDSTAD AARHUS 2017

Europæisk Kulturhovedstad er et internationalt kulturprojekt, som hører til blandt Europas mest ambitiøse. Det var EU's ministerråd, der med den daværende græske kulturminister Melina Mercouri i spidsen, lagde grundstenen til det program, som i dag hedder Europæisk Kulturhovedstad (European Capital of Culture). Formålet med Kulturhovedstadsprogrammet er at fremhæve og styrke mangfoldigheden i europæisk kultur. Programmet skal knytte bånd mellem Europas forskellige befolkningsgrupper gennem en øget forståelse af kulturelle forskelle og ligheder. Sidst men ikke mindst skal programmet give europæerne en følelse af medborgerskab i den Europæiske Union.

I 1985 blev Athen udpeget som den første Europæiske Kulturby, og i 1996 var det København, som havde titlen. Fra 1999 har programmet heddet Europæisk Kulturhovedstad.

Siden 2001 har EU hvert år udpeget kulturhovedstæder i to af medlemsstaterne efter en national ansøgningsrunde. I 2017 har Aarhus og Region Midtjylland titlen sammen med Pafos/Cypern.

Næste gang Danmark igen bliver Europæisk Kulturhovedstad er 2032.

Hvad er Europæisk Kulturhovedstad Aarhus 2017?

Europæisk Kulturhovedstad Aarhus 2017 er et nationalt, dansk projekt med epicenter i Region Midtjylland og med stærke

forbindelser til internationale samarbejdspartnere. Med kulturen som drivkraft styrker vi bevidstheden om, hvem vi er som danskere og som europæere. Igennem et helt år og sammen med de mere end 350 projekter, som har deres udspring i hele Region Midtjylland, inviterer vi resten af Europa indenfor til en dialog om nye løsninger på fælles globale og lokale udfordringer.

Med afsæt i vores tre kerneværdier: Demokrati, Mangfoldighed og Bæredygtighed undersøger vi, hvad den særlige danske DNA består af, og hvordan vi med vores unikke danske identitet, værdier, løsninger og historie skal markere os som en del af den europæiske kultur. Man kan læse mere om vores temaer, europæiske samarbejdspartnere og følge projekterne under udvikling på www.aarhus2017.dk

"River Art" Aarhus 2017 PR-foto

"BIG, SKUM" Foto: Jesper Palermo

Hvad betyder Let's Rethink?

Rethink – eller på dansk gentænk – er det grundlæggende mindset for alle projekter, events, udstillinger og festivaler i Aarhus 2017s program. Selve ideen med at gentænk er resultatet af en proces, hvor mere end 10.000 borgere fra hele regionen var med til at kortlægge globale, nationale og lokale udfordringer: Klimaforandringer, social eksklusion, økonomisk krise, migration, af-folkning af landområder, øget befolknings-tilvækst i byerne samt sundhed. Forandringer som der er behov for at møde med nye ideer. Vores tema "Let's Rethink" er en opfordring til at lægge de vante forestillinger og handlemåder på hylden og bruge kunsten og kulturen som veje til løsninger på disse udfordringer.

"Freedom Prison" Aarhus 2017 PR-foto

Hvad gentænker Europæisk Kulturhovedstad Aarhus 2017?

Med vores tre bærende værdier: Demokrati, Mangfoldighed og Bæredygtighed som fokus stiller vi det nødvendige spørgsmål: Hvad nu hvis kunst og kultur kan være med til

at ændre verden? Gen-nem syv temaer: Liveability, Gastronomi, Historie, Natur, Sport og leg, Tro samt Generationer inviterer vi alle borgere; børn, voksne og ældre til at gentænke og spørger "hvad nu hvis"?

Igennem vores mange forskellige projekter inviterer vi alle generationer til at lege med og skabe nye kreative løsninger.

Hvem betaler? Europæisk Kulturhovedstad Aarhus 2017 er baseret på en økonomisk model med både offentlige og private midler. Det samlede budget for Aarhus 2017 er på nuværende tidspunkt DKK 451,6 millioner (EUR 60,2)

Heraf bidrager 19 midtjyske kommuner med DKK 159,0 millioner (EUR 21,2), Region Midtjylland med DKK 59,4 millioner (EUR 7,9) og den danske stat med DKK 129 millioner (EUR 17,2). Oveni i det kommer andre indtægter på DKK 8,5 millioner (EUR 1,1) samt DKK 95,7 millioner (EUR 12,8), der kommer fra fundraising – fonde, private virksomheder og EU.

Hvordan bliver programmet?

Selve året er struktureret omkring fire MEGA events og 12 FULDMÅNE events. De fire MEGA events vil være store, spektakulære udendørsarrangementer, der har internationalt format og som engagerer gennemsnitligt

"The Same for Everyone" Nathan Coley

60.000 publikummer og tre-fire kunstformer. De 12 FULDMÅNE events engagerer gennemsnitligt 15.000 publikummer og to-tre kunstformer. Desuden præsenterer programmet mere end 350 projekter, konferencer og festivaler. Et eksempel på en MEGA event er den store åbning 21. januar 2017.

En FULDMÅNE event kan være et særligt projekt skabt til lejligheden som for eksempel den internationale festival EUTOPIA og det kan være en stor eksisterende event, hvor Aarhus 2017 tilføjer noget ekstra til begivenheden, som for eksempel Ildfestregattaen i Silkeborg, der i 2017 gentænkes med River Art og byder på storslået kunst langs Gudenåen, og hvor ildtemaet kulminerer med afholdelsen af EM i fyrværkeri.

Et projekt kan være alt fra Gentænk sommerhuset, en 450 km lang cykelrute i Østjylland med indlagte kulturelle oplevelser, gentænkning af de syv dødssynder eller til 1000 skolebørn, der gentænker fremtidens byer, så de bliver bæredygtige i Aarhus 2017 Design to Improve Life Challenge.

Derudover præsenterer programmet en lang række kunststillinger, arrangementer, events og konferencer. Det bliver mangfoldigt og magisk. Følg med i udviklingen af programmet på www.aarhus2017.dk.

G O D S B A N E N

Kulturproduktionscenter Godsbanen åbnede i marts 2012 i den gamle godsbanegård i Skovgaardsgade. Her kan alle byens borgere styrke og udvikle sine kulturelle kompetencer uanset hvilket niveau man befinder sig på, og her er faciliteter til alle aspekter af kulturproduktion – fra spirende idé til færdigt produkt.

Faciliteterne

Godsbanens 10.500 m² er et overflødhedshorn af muligheder:

Veludstyrede værksteder, indendørs produktionslokaler, grupperum, udstillingsrum, mødelokaler, black boxe (scene/produktionsrum), øvelokaler, store fællesarealer, 1.300 m² Rå Hal, der kan bruges til større arrangementer mv.

Desuden har Godsbanen konferencefaciliteter, en mini-biograf, en stor foyer

med mange arrangementsmuligheder og ikke mindst spændende arkitektur og 10 lejligheder, der bruges af Godsbanens besøgende kunstnere, artists in residence og lign.

Aktørerne

Fordelt på Godsbanen og på Brobjergskolen er ca. 50 projektpladser, som kan lejes i seks måneder til tre år, hvor kulturelle aktører arbejder i kreative kontorfællesskaber. Projektpladsholderne arbejder alle med kultur og tæller bl.a. festivaler, professionelle kunstnere, vækstslagskunstnere, håndværkere/designere, kulturproducenter etc. Herudover bebos Godsbanen af et antal faste lejere; bl.a. et producerende teater, et regionalt spillested, en restaurant, filmværksteder og -skoler. Alle eksterne og interne aktører har mulighed for sparring med kunstfaglige centre for fx scenekunst, billedkunst, film og litteratur.

Hensigten med Godsbanen er at samle disse mange enheder og aktiviteter. At skabe et godt miljø og lade dem inspirere, berige og udfordre hinanden, så der sker en udvikling af et dynamisk og levende kunst- og kulturmiljø i Aarhus.

Foruden Godsbanens egne aktiviteter afvikles et stort antal arrangementer, workshops, konferencer, møder osv. af andre arrangører, som lejer lokaler af Godsbanen.

Institut for (X)

Syd for de ombyggede og renoverede godsbanebygninger arbejder Institut for (X) i gamle DSB-bygninger. Institut for (X) er en dynamisk klynge af alternative iværksætter- og kulturprojekter, som er mere frit organiseret, og som giver hele området farve og kant.

Århus Havn 1961 Foto: Børge Veng

Organisation

Aarhus Kommune ejer bygningerne og varetager bygningsdrift. Godsbanen blev oprindeligt grundlagt i 1923, og var indtil år 2000 knudepunkt for godstogstrafikken i Jylland. Det er det største bevarede godsbaneanlæg i Danmark.

VISION 2014-2016

Godsbanen er Aarhus' tværfaglige, kulturelle arnested.

Godsbanen har en central rolle for Aarhus' kulturelle selvopfattelse.

Godsbanen er udviklings- og kompetencecenter for kunst- og kulturproduktion – lokalt, nationalt og internationalt.

På Godsbanen arbejder en lang række ambitiøse aktører og projekter, der via samarbejde og videndeling beriger og udfordrer hinanden.

Godsbanens kompetencer og projekter udvikles i en konstant dialog med byens øvrige aktører.

JEPPE SAND står under stjernerne i CaféBiografen, Brandtområdets knudepunkt for mange kunstnere og kulturhængivne. - Høj ung mand med kloge øjne bag runde briller - og vi skal have mocca uden tilbehør - og finde en venlig placering i lys og sofaomgivelser...

Således bænket åbnes NUet om Ryslinge Teaterhøjskole, som på grænsen til total økonomisk kollaps, af bestyrelsen blev reddet i form af JEPPE SAND, som i maj 2015 blev ansat til at skabe nyt teater-fokus på en hæderkronet historisk højskole, som ikke tiltrak sit ønskede segment... Efter ½ år var 35 elever tilmeldt, som netop var det nødvendige og tilstrækkelige underlag for at fortsætte, tiltrukket af JEPPEs idé om "udviklingsplatform, at være idégenererende og give mening for en talentmasse".

JEPPE blev hentet fra sit eget:"DET SKRÅ TEATER", der stadig eksisterer som projekt-teater, og som henter folk ind til de forskellige produktioner.

Fra denne selvskabte teatervirksomhed er udviklet en: "smag for ledelse, at skabe og lede en proces, at udfordre og instruere." - Væsentlig professionel indsigt er også erhvervet i en 2-årig ansættelse som fast skuespiller på Odense Internationale Musikteater hos Anders Nyborg, og det var også i dette længerevarende forløb Jeppe fandt frem til, at de repetitive lange perioder han som skuespiller skulle opføre sin rolle, efterlod ham en form for blank tilstedeværelse, hvor hans tanker gled andre steder hen, medens han spillede sin rolle; erkendelsen blev: "et andet - næsten umenneskeligt drive, en stor lyst til at undersøge ting, en slags storhedsvanvid - en form for narkotika i det kreative

flow!" - Udsagnet kommer med overbevisning og et stort smil, og som inspirerer til et tilbage-skuende blik...

Der er i opvæksten et PONR som straks udsiges, at Jeppe mistede sin far som ganske lille. Hans opvækst bar præg af "at det ikke var rart at være i sine egne sko" og overlevelsestrategien blev: "at være klassens klovn" og "Drømme om at være i andres sko end hans egne"... I skolens musicals fandtes "megen forløsning i at sætte sig i andres sted", men sin helt egen plads, kunne Jeppe ikke finde. - Efterfølgende kom han på Nr. Åby Efterskole, hvor en lærer: Jane Kring introducerede Jeppe til Commedia del'Arte, der virkede som en spejling. - Optagelse på Møllernes Legatgymnasium i Vollsmose, hvor Jeppe arbejdede med videnskilder til et teaterprojekt som kom til at hedde:"SYGELIG RASK!" Efterfølgende kom så "FORDOMME

FOR LETØVEDE» som blev til som resultat af en rejse til Indien, skrevet, spillet og instrueret af Jeppe. - I 2007/8 etableredes «DET SKRÅ TEATER», Odense Kommune gav teatret støtte og tag over hovedet i SKIBSSMEDEN på havnen, og herfra vekselvirkede egne teaterproduktioner med foredragsvirksomhed, og ansættelsen på OIM blev til med opførelsen af musikteater-forestillingen "OUT OF CONTROL", om internettet, hvor Jeppe var hovedrolleindehaver. - JEPPE iscenesatte "Vores Vej" på Odense Teater med Kristian Holm Joensen i hovedrollen, hvor publikum blev bragt rundt i Odense Teaters store hus, og væsentlige scener blev opført på kostumelageret. - Med Odense Teater I 2013 skabte Jeppe forestillingen "KIRKEGÅRDEN" på Assistens Kirkegården i Odense, hvor to mennesker mødes ved et gravsted og graver en fælles fortid frem. Det gerådede ud i en større polemik med præsten Sørine Gottfredsen, der fandt

gravfreden forstyrret. Der var eksponering og debat om scenekunst i TV2 News, Politiken og Kristeligt Dagblad, hele sagen blev politiseret og forestillingen blev spillet med politivagter. I 2014 skabte Jeppe "Bådflugtninge" i samarbejde med Teater Momentum - Forestillingen spillede på en sejrende båd i Odense Å - Igen med masser af omtale og debat. Jeppe har altid haft en stor kærlighed til musikken og poesien, bl.a. efter 2 år på musikteatret. Så i 2015 skriver Jeppe musikken og teksten til teaterkoncerten "På Skråplan", som også kaster et CD-album af sig.

Som headhunted teaterhøjskoleleder med fast base, ved siden af bliver det til 3 professionelle teaterproduktioner om året, en kontrakt på højskolen til 2018, og netop hjemvendt fra en samarbejdsrejse til Ugandas Nationalscene, er der rigeligt at kaste sig over, men der er en "skabelsesiver som peger i retning af at skulle noget andet på et tidspunkt - ikke sidde stille - måske blive leder et andet sted" I skrivende stund er JEPPE SAND halvvejs i sin Kunst- og Kulturlederuddannelse fra Den Danske Scenekunstscole, og drømmen er at: "Lede mit eget teater; have et laboratorium og skabe scenekunst!"

Folk har fylket sig og fortæret frokost og mere end 1 time er fløjet afsted i levende selskab med et menneske i indre og ydre bevægelse - og som "lige om lidt rejser til Østrig - og er ved at skrive en børnebog"...

Paneldebatten den 17. januar 2017 på Folketeatret satte fokus på udfordringer og muligheder for teaterbranchen. Vigtigst af alt; scenekunsten må tale med én stemme.

Der var fuldt hus på Snoreloftet på Folketeatret tirsdag den 17. januar 2017, da repræsentanter for teatre, interesseorganisationer og politikere mødtes til Scenit og BilletBillets paneldebat "Hvordan kan teaterbranchen samle sig og sætte en fælles dagsorden?"

Her bød Scenits direktør Johanne Prahl velkommen og mindede om baggrunden for debatten.

"Hvis vi ikke kan definere os selv som branche, er der en masse andre, der siger, det kan vi," sagde Johanne Prahl blandt andet.

Eftermiddagens program var sammensat af tre runder med hvert sit panel og en afsluttende opsamling på dagens debatter. Og opfordringen var over hele linjen klar: Tal med én stemme, vis værdien af teatret, øg samarbejdet og kommuniker bedre til både publikum og politikere.

Svært at se enhed i teaterbranchen

Kommunikationschef i IFPI, Lasse Lindholm, og direktør Klaus Hansen fra Producentforeningen skulle som de første panelister fortælle, hvordan deres respektive brancher har skabt et fællesskab, og komme med deres opfattelse af teaterbranchen set fra deres respektive ståsteder.

Lasse Lindholm fortalte om, hvordan musikbranchen haltede efter forbrugernes ønsker, da digitaliseringen vandt frem, og branchen ikke var tunet ind på den udvikling.

"Fælles for os [i musikbranchen og teaterbranchen] er, at der er en virkelighed derude, vi må forholde os til. Perception is reality, og hvis du ikke snakker ind i den oplevelse, som forbrugeren har, har du ingen relevans. Jeg kan [i teaterbranchen] se spor af den selvtilstrækkelighed, vi havde i musikbranchen; man er enormt passionerede og synes, at teatret er det vigtigste i verden. Bagsiden af den medalje er, at man ikke er så åben for forandringer ... og så kommer vi ikke nogen vegne. Der er en tendens til at betragte kunstformen i sig selv som larger than life ... Der er meget metasnak," lød det fra Lasse Lindholm.

Producentforeningens Klaus Hansen, der desuden sidder i TeaterØENs bestyrelse, fortalte, at hans første reaktion på en langvarig debat på TV 2 News i 2013 om en åben scene var, at det var meget lang tid at bruge på at

diskutere en sag til tre millioner kroner. Men han indrømmede samtidig, at filmbranchen af og til ikke var meget bedre.

“Vi er rivende uenige i filmbranchen. Men vi er enige om, at vi gerne vil have de penge! Vi har Filminstituttet, der er en ambassade. Jeg vil ikke citeres for, at Filminstituttet er godt, men det er ét sted og en ambassadør, man kan forholde sig til som branche. I teaterbranchen har jeg svært ved at se den samme enhed. Men der er en ekstremt stor lyst til at dele viden på området på tværs, og det er vigtigt.”

Det fik Ib Jensen fra Baltoppen Live i Ballerup til at spørge: “Kunne et Scenekunstinstitut være vejen for os?”

Det ville Klaus Hansen ikke tage endelig stilling til, men han mindede om, at det i overført

betydning er vigtigt at have flere indgangsdøre, så magten ikke er centreret ét sted; “Ellers er der kun en konge eller en dronning,” forklarede Klaus Hansen og understregede: “Filminstituttet er ikke dansk film, men understøtter dansk film.”

Producentforeningens direktør mente, at det er på tide, at teatret som branche er med til at formidle værdiskabende fortællinger og dokumentere sin værdi. Det bakkede Lasse Lindholm ham op i og fortalte, at man i musikbranchen altid har målt på kunstnerisk værdi, men at det er først nu, at branchen er begyndt at italesætte det, fordi forbruget foregår på forbrugets præmisser.

Klaus Hansen uddybede, at værdien i film- og tv-branchen ikke kun måles på økonomi, men for eksempel også hvor mange debatter, en dokumentar afstedkommer, hvor mange

stjerner, anmelderne giver den, og hvor mange priser, den henter. Hvad angår de danske film, vurderes de efter to parametre; hvor stor en andel, de optager på repertoire i de danske biografer og deres kunstneriske gennemslagskraft.

“Et salgsparemeter kan godt være ikke-økonomisk. Min påstand er, at dansk teater er alt for fragmenteret og mangler et sted, der måler.”

Teatre må finde egne platforme

I paneldebattens runde 2 blev lektor Louise Ejgod fra Aarhus Universitet, Trine Nielsen, der er direktør for uddannelse, viden og forskning på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole og DRs bestyrelsesformand Michael Christiansen bedt om at udpege de strategiske og kommunikative styrker og svagheder for den danske teaterbranche.

Louise Ejgod nævnte, at fraværet af et fælles dannelsesbegreb gør, at teatrets værdi ikke længere er selvfølgelig, og at man som branche må til at tydeliggøre teatrets værdi ud fra andre perspektiver end kunsternes eget, ellers risikerer teatret at blive kørt ud på et politisk sidespor af andre kunstarter.

Trine Nielsen slog fra start i sit oplæg fast: "Hvis man ikke samarbejder om rammevilkår, så mislykkes man. Det er helt centralt. Der er en tendens til, at man kigger på alt det, der spreder, mere end det, der samler. Jeg vil opfordre til samarbejde."

Hun opfordrede til at fokusere på tre områder: talentudvikling og et bedre samarbejde mellem de små og store scener, en tænketank for udviklingsarbejde på tværs af branchen, som ser kunsten som en sammenhængskraft i samfundet. Her nævnte hun DR's evne til at

binde befolkningen sammen om en national fortælling, og endelig, at kunsten og kulturen skal finde sig til rette i en fysisk og digital sameksistens, hvor teatrene finder egne platforme i takt med, at kunsten og kulturen fylder mindre og mindre i mediebilledet.

Find selv kompromiserne

I runde 3 tog Socialdemokratiets kulturordfører Mogens Jensen teten. I hans øjne laves der rigtig meget godt teater, og han opfordrede til, at teatrene fortsætter det gode arbejde og fortæller gode historier, der er relevante for folk og når så mange som muligt, fordi teatret på den måde automatisk også bliver relevant for politikkerne.

Kulturordføreren pegede på tre udfordringer for teaterbranchen. For det første, hvordan sørger vi for at udvikle højere kvalitet og finde nye veje mod publikum. Her så Mogens

Jensen potentiale i en bedre ressourceudnyttelse via samarbejde på tværs af huse og geografi, som en vej også til ny energi.

"Jeg er enig i, at der skal forskning til på området," medgav Mogens Jensen og fortalte, at det er derfor, at han fortsat arbejder for at få realiseret Videncenter for Scenekunst, som kan være med til at udvikle teatrets faglighed.

"Her må man bruge samme metoder som alle andre brancher. Argumentere for egen værdi med tal etc., der kan overbevise regnedrengene om, at kunst ikke bare er kunstfor kunstens skyld. Det er der mange, der skal slå kræfterne sammen for at få op at stå."

Der næst udfordringen med at række ud til den tredjedel af danskerne, der ikke går i teatret eller bruger kultur, hvilket der også er

en politisk forventning om, at teatret gør, så det ikke bliver en lukket klub for den hvide middelklasse, som formanden for Statens Kunstfond Gitte Ørskou for nylig skrev i et debatindlæg på Altinget.

Den tredje udfordring ligger ifølge kulturordføreren indenfor organisation og kultur. Her var Mogens Jensen klar i mælet i forhold til ønsket om en ny scenekunstlov.

“Jeg tror simpelthen ikke på, at det kommer til at ske, før vi har en teaterbranche, der er enig. Det kan være svært at gå på kompromis i kunsten, men i politik skal man gøre det,” sagde Mogens Jensen og opfordrede branchen til at samles og indgå de nødvendige kompromisser internt, før man præsenterer et oplæg for politikere.

Mogens Jensen opfordrede desuden til en øget kommunikation rettet mod kulturpolitikere, for eksempel i form af et nyhedsbrev rettet mod beslutningstagerne, så de jævnligt bliver opdateret om, hvad der sker på teaterområdet og dermed bliver klædt bedst muligt på til at træffe gode beslutninger på området.

Københavns kulturborgmester Carl Christian Ebbesen (DF) var stolt over, at Københavns Kommune ikke har skåret ned på kulturbudgettet, men har fastholdt niveauet. I hans øjne består teatrenes opgave i at gøre borgerne mere bevidste om, at teatrene er der og kan noget på lige fod med de mange andre kulturtilbud, der lokker. Her nævnte han også en mere klar kommunikation i form af bedre beskrivelser af de forestillinger, publikum skal se, så folk ikke bliver skuffede over mødet med teatret. Desuden nævnte kulturborgmesteren samarbejde som helt afgørende og henviste til, at der i den seneste aftale om de

små storbyteatret i København er afsat en pulje på 1,7 mio. kroner til samarbejde, så man kan få mest muligt ud af budgettet.

“Der, hvor pengene flyder hen, er der, hvor interessen er størst,” mindede Carl Christian Ebbesen om.

I den afsluttende opsamling var panelisterne enige om at samarbejde og en styrkelse af kommunikationen er vejen frem, ligesom at teatret skal tale om sejrene frem for kriserne. Michael Christiansen kom med den afsluttende bemærkning i rollen som “Rasmus modsat”: “Fornyelse i teaterbranchen kommer fra det enkelte teater, fra den enkelte chef, der sprænger bomben i luften og fornyer. Der kommer ikke en god lov af kompromisser,” lød det fra DR’s bestyrelsesformand, før moderator Christian Have opsummerede: “Tal med en stemme og spræng i luften samtidig.” ●

KOLLEGIALE MINIMUMSSATSER 2017/2018

for instruktører, ansat ved teatre der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst

Til brug for teatrets budgetlægning for sæson 2017/2018 har Foreningen af Danske Sceneinstruktører ud fra lønniveauet 2016/2017 og den almindelige pris- og lønudvikling vurderet hvad en instruktion efter de kollegiale satser minimum skal honoreres med.

Minimumshonorar: Kr. 170.350,- (plus feriepenge) for en opsætning.

Ved **genoprøvning** og lignende, hvor sceneinstruktøren er ansat på dagløn, udgør denne:

Kr. 2.865,- (plus feriepenge) per dag.

Ved **co-produktioner**, hvor to teatre går sammen, **forhøjes honoraret med minimum 50%.**

Er der **flere end to producenter** aftales honoraret særskilt.

NYE KONTINGENTSATSER 1.4.2017

Pr. kvartal:

A-medlemskab: 1.570,-

Dbt. medlemskab DF: 1.025,-

B-medlemskab: 865,-

Dbt. medlemskab SDS: 790,-

Alm. Dobbelt medlemskab: 980,-

Dbt. medlemskab TEF: 980,-

Elevmedlemskab: 260,-

Dbt. Medlemskab DD: 1040,-

Pensionistmedlemskab: 260,-

Reduceret A-medlem: 785,-

Betty Nansen Teatret: "Sort vand"
Instruktion: Anja Behrens - Foto: Karoline Thora Lieberkind

FDS LEGATUDVALGET

har ansøgningsfrist

TIRSDAG 18. APRIL 2017

Og der kan forventes svar primo maj.

Ansøgningsskema som skal anvendes, kan rekvireres hos steen@stagedirectors.dk eller hentes på www.stagedirectors.dk under medlemservice pinden.

Legatudvalget har besluttet at afsætte 50.000 kroner til uddeling. Og når I ansøger, skal I huske at det til stadighed har været Legatudvalgets indstilling at så mange som muligt skulle have glæde af midlerne.

I din ansøgning skal du gøre rede for, hvordan det pågældende projekt du søger penge til kan videreudvikle dit talent og din profession.

Foreningen forventer en skriftlig afrapportering til eventuelt brug i Det Postomdelte Fagblad.

Husk også foreningens Kvikpulje, hvorfra der løbende kan ansøges om beløb på op til 1.500 kroner til uddannelsesbrug.

NB. På Generalforsamlingen 26. marts er der valg til legatudvalget.

Aarhus Teater: "Medea"
Instruktion: Rune David Grue
Foto: Emilia Therese

NYE SATSER FOR BEFORDRINGSFRADrag OG SKATTEFRI BEFORDRINGSGODTGØRELSE FOR 2017

Skatterådet har traditionen tro fastsat nye satser for befordringsfradrag og skattefri befordringsgodtgørelse i forbindelse med årsskiftet. Skatterådet beregner årligt satserne på baggrund af de forventede udgifter til at holde bil. Udgifter til brændstof, vedligeholdelse, forsikring, årlig ejerafgift, værditab m.v. indgår således i beregningen.

Satserne for befordringsfradrag og skattefri befordringsgodtgørelse falder i 2017, da udgifterne til at holde bil forventes at falde. Når satserne for 2017 falder, så skyldes det således primært, at bilerne kører længere på en liter brændstof, og at benzinpriserne forventes at blive lavere i 2017 end Skatterådet forventede for 2016.

Betingelserne for at opnå befordringsfradrag og skattefri befordringsgodtgørelse er uændrede i forhold til tidligere år, og indebærer fortsat, at medarbejdere, der kører mellem

hjem og arbejdsplads, under visse betingelser kan få et dagligt befordringsfradrag. Tilsvarende kan medarbejdere, der kører erhvervsmæssigt, få skattefri kørselsgodtgørelse fra arbejdsgiver.

Befordringsfradrag

År	Sats for kørsel ml. 24-120 km	Sats for kørsel over 120 km
2016	1,99 kroner pr. km	1,00 kroner pr. km
2017	1,93 kroner pr. km	0,97 kroner pr. km

Skattefri kørselsgodtgørelse

År	For de første 20.000 km	For kørsel over 20.000 km
2016	3,63 kr. pr. km	1,99 kr. pr. km
2017	3,53 kr. pr. km	1,93 kr. pr. km

Skattefri rejsegodtgørelse

Virksomheder kan vælge at udbetale skattefri rejsegodtgørelse til kost, logi og småformønderheder, når en medarbejder rejser i forbindelse med deres arbejde. Rejsegodtgørelse/-diæter udbetales skattefrit efter standardsatser.

Satser pr. døgn	2016	2017
Logi	205 kr.	209 kr.
Kost og småformødenheder for andre lønmodtagere	477 kr.	487kr.
Kost for turistchauffører ved rejse i Danmark	75 kr.	75 kr.
Kost for turistchauffører ved rejse i udlandet	150 kr.	150 kr.

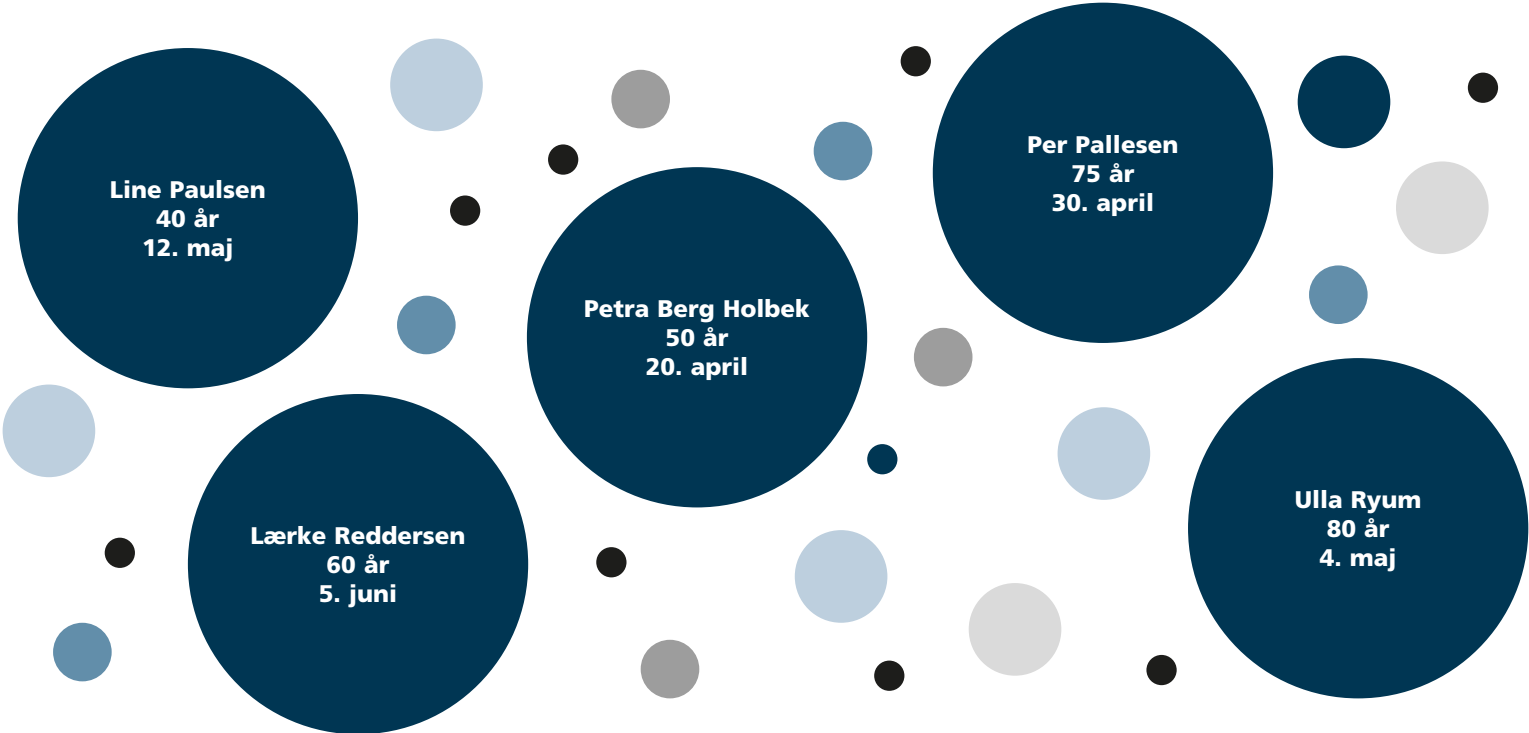
Beskatning af fri telefon og frit internet

Satserne for beskatning af fri telefon fortsætter uændret i 2017. Medarbejderen skal således fortsat betale skat af 2.700 kr. om året (225 kr./måned) for fri telefon og frit internet i det tilfælde, hvor arbejdsgiver stiller fri telefon til rådighed for medarbejderen. Medarbejderen skal fortsat ikke betale skat af privat brug af arbejdscomputer.

Odense Teater: "Anna Karenina"
 Instruktion: Jacob Schjødtt
 Foto: Emilia Therese

RUNDE DAGE:

Line Paulsen
40 år
12. maj

Petra Berg Holbek
50 år
20. april

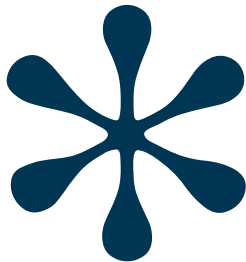
Per Pallesen
75 år
30. april

Lærke Reddersen
60 år
5. juni

Ulla Ryum
80 år
4. maj

NYE MEDLEMMER

Ida Kat Balslev
Thomas Agerholm
Niels Erling
Jeremy Thomas Poulsen

MEDLEMSKORT

Vi har et medlemskort, som alle medlemmer bør have modtaget.

Med medlemskortet kan I få rabat eller gratis adgang til en række teatre; de fleste beder dog om at I ringer og laver aftalen i forvejen.

Det har vist sig, at nogle kort er forsvundet eller måske aldrig nået frem til modtagerne, så vi sætter nu gang i at printe nye kort ud til interesserede.

Send os en mail, hvis I har brug for et kort.

*Teater Glad: "Odysseus"
 Instruktion: Lars Werner Thomsen
 Foto: Søren Meisner*

Johannes Holmen er i gang med prøver til DON JUAN på Aalborg Teaters store scene med premiere d. 18 feb. Vi mødes efter en prøve og tager en snak om hans arbejde som instruktør.

Johannes blev færdig uddannet instruktør fra Kunst Høgskolen i Oslo 2015 og har allerede haft opgaver over hele Skandinavien. Ud over iscenesættelsen af Houellebecq UNDERKASTELSE tidligere på sæsonen på Aalborg Teaters lille scene, så har han bl.a. iscenesat forestillinger på Nationaltheatret i Oslo og på Dramaten i Stockholm.

Jeg har set to af Johannes forestillinger. ØDIPUS som var hans 4rd års forestilling på teaterskolen og LAD DIG VÆRE på Nationaltheatret sidste efterår. Begge disse forestillinger undersøgte en meget specifik stil, som jeg kan forstå på Johannes, har været gennemgående i

alt hans arbejde. En stil hvor der stort set ikke er nogen scenografi. Oftest arbejder han i tomme rum, hvor skuespillerne er i en konstant undersøgelse af kontakten med publikum. Ikke for at søge en interaktion hvor publikum er aktivt deltagende i fortællingen, men hvor de er aktive i oplevelsen af historien direkte med spillerne. En spillestil som stille store krav til skuespillerens nærvær og deres evne til at kunne åbne sig for publikum og hvad der er i rummet på dagen.

Johannes uddyber:

“Under uddannelsen blev jeg inspireret til å tænke annerledes omkring skuespillerens tilnærming til tekst i teaterrommet. Det er jo i virkeligheden skuespillerens møde med publikum at det virkelige dramæt finner sted. Det er en konfrontasjon med forestillingens antagonist, nemlig publikum. Kort sagt kan mine forestillinger noen ganger oppleves som

en iscenesatt lesning av en tekst der skuespilleren opplever ordene, reflekterer over dem og lar seg påvirke. Det er denne handlingen publikum blir vitne til og får ta del i. Eksempelvis: Framfor å leve seg inn i karakteren og “føde” teksten på en organisk måte kan det handle om å reflektere over teksten og la seg påvirke av ordene. Fremfor å påstå overfor publikum at man har kontroll kan det handle det om å akseptere nervøsiteten over å være eksponert og bruke det på en slik måte at det gir energi, adrenalin og en følelse av tilstedeværelse. Nettopp denne sårbarheten kan være en viktig og interessant drivkraft. Sammen deler vi en opplevelse av at noe står på spill. Her og nå situasjonen forsterkes og publikum blir deltagende, ikke passive.”

Johannes fortælle også at denne stil lægger op til et anderledes samarbejde med

scenografeme, da det kræver at scenografeme evner at gå ind i anden form for dialog i udviklingen af forestillingens koncept.

Samt at scenografen ønsker at arbejde ud fra denne præmis. I hans iscenesættelse af DON JUAN er der heller ikke store scenografiske elementer. Til gengæld har Johannes valgt at alle skuespillerne er en del af et stort klezmerband som følger Don Juan gennem forestillingen. De andre spillere træder ind og ud af bandet når de sammen fortæller og udspiller historien.

Når DON JUAN har haft premiere skal Johannes videre til Trondheim hvor han skal iscenesætte GLASMENAGERIET. Johannes overvejer om han skal kaste sig ud i at spille forestillingen i scenografien af en lejlighed som stykket lægge op til. Det er vigtigste er dog, fortæller han, at fange det glasagtige

som teksten indeholder. Den skrøbelighed der ligger i karakterernes relationer, der hvert et øjeblik kan knuses. Johannes fortæller at stil ikke er det vigtigste for ham, det vigtigste er at forstå hvad forfatteren ville fortælle og trække det frem. Det er altid det vigtigste for ham. Og måske er det denne gang gennem dagligstuen og samtaler ved spisebordet.

Efter et par øl er det tid til gå hver til sit. I morgen venter en ny dag for Johannes med klezmermusik og Moliere i Aalborg Teaters prøvesal B.

Da jeg som 20 årig blev optaget på Centre Nationale de Dance Contemporaine i Frankrig og her skulle uddannes til koreografisk danser, drømte jeg om via min dans at kommunikerer og samarbejde på tværs af alle landegrænser og sprog.

2 år i den hårde franske skole druknede desværre den klare drøm sammen med al kreativitet og lyst.

Heldigvis fulgte 4 fantastiske år på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater, hvor min kreativitet og lyst til at skabe kom tilbage.

De følgende 15 år som primært freelance skuespiller i København var fyldt af gode opgaver og samarbejde med masser af dejlige mennesker, oftest med sproget som primært kommunikationsredskab og..... begrænsning.

For nok er det danske sprog rigt og mit, men det er jo begrænset hvor mange der taler sproget udenfor vores lille lands grænser, lige så vel som store grupper indenfor grænserne. I 2012 dannede jeg partnerskab med sceneinstruktør Solveig Weinkouff og lavede Teater Baglandet. Et turnerende teater primært for børn og unge, der (som navnet antyder) kommer langt ud i alle hjørner af Danmark.

Vi startede med at skabe ungdomsforestillingen KROP AMOK . En forestilling, hvor jeg sammen med Jesper Pedersen i en blanding af tekst og dans, hvirvler rundt i teenageårenes skønne kaos.

I 2014 tændtes idéen til Teater Baglandets næste forestilling, JUHU det er regnvej, for de 3-7 årige, hvor vi ønskede at skabe en tidsløs poetisk boble med fokus på positiv indstilling til livet.....uden ord.

Ved hjælp af blandt andet FDS, som ydede økonomisk støtte til research perioden fik JUHU premiere i 2015 og har efter 2 sæsoner og rigtig mange forestillinger i Danmark, haft sin debut i udlandet.

Det skete på en turné her i dec.2016 rundt i Cuba, hvor JUHU spillede for hundredevis af små skoleuniform klædte cubanere rundt om i landet.

Jeg stod en tirsdag formiddag på det lokale teater i provinsen Las Tunas, parat på scenen til at spille for de rigtig mange børn der blev ved at strømme ind, indtil alle stole, al gulv- og gangplads var totalt opfyldt. Lyset gik ned, musikken startede og stilheden blev afløst af den første glædesreaktioner fra børnene. Lige der gik det op for mig at det var det her jeg drømte om dengang jeg som helt ung søgte ind på danseskolen i Frankrig.

Direkte kommunikation uden kulturelle eller sproglige grænser, bare mennesker der genkender sig selv i hinanden, ser og forstår. Så enkelt.

Det var et stort og skønt øjeblik, som jeg kunne se, at jeg delte med Solveig, da vores øjne mødtes fra hendes plads ved lydpuhlen i salen.

Jeg er simpelthen SÅ taknemmelig over alle der har hjulpet Teater Baglandet gennem de sidste par år og over at få lov at "komme tilbage" til den drøm der antændte gnisten i mig som helt ung.

Jeg glæder mig til, med vores forestillinger, med eller uden ord, at antænde mange ideer, drømme og håb hos de børn og unge vi er så heldige at møde rundt i Danmark og i resten af verden.

Teater Baglandet med publikum i Cuba - Foto: Solveig Weinkouff

Fortune Theater: "The Woman in Black" - PR-foto

I starten af januar drog vi til London for at blive inspireret til videreudvikling af vores egen forestilling. Vi skulle se Agatha Christies *The Mouse Trap* og Susan Hills/Stephen Mallatratts *The Woman In Black*, da vores egen forestilling både er en 'who did it' fortælling samt i genren gys. Vores forventninger var derfor tåmnhøje, især til *The Woman In Black*, da flere havde anbefalet den samt sagt, at den var virkelig uhyggelig.

The Mouse Trap er originalt fra 1950'erne, og desværre havde man valgt ikke at opdatere noget overhovedet. Derfor var både humor og uhygge stadig i den tid, hvor vi som mennesker har rykket grænserne for, hvornår gys og uhygge påvirker os ret så kraftigt. Det havde lidt samme effekt, som når man i dag ser gyserfilm som *Carrie* og *Rosemary's Baby*. De er uhyggelige, men ikke så man skriger og forlader salen, som man gjorde

dengang de kom frem. Den har helt klart sine styrker, men ville have været bedre og knap så gennemskuelig om man havde drejet lidt på de dramaturgiske knapper og justeret ind på nutiden.

The Woman In Black har 27 år på bagen, og er helt klart en helt anden kategori.

Med en lille scene, kun to medvirkende og med ganske få virkemidler formår de at skabe uhygge. Især bruges lyset og et audiospor til at illudere omgivelser og skabe rammer for publikums egen fantasi. Den beror meget på publikums egen evne til at skabe sammenhæng og dermed også det store gys, hvilket er en kæmpe force og noget, vi vil tage mere ind i vores egen forestilling. Ganske som lovet var der flere, der i løbet af forestillingen skreg, men igen udeblev det store gys for os, som vi netop her havde håbet på. Den havde dog

mange parametre lig med vores forestilling, og vi blev derfor bekræftet i nogle ting, ligesom vi blev inspireret til at gå videre med andre ting, vi har haft på tegnebrættet.

Så alt i alt en lærerig tur, men desværre uden den store 'aha-oplevelse', vi nok havde håbet på. Til gengæld har det bekræftet os i, at vi er på rette spor, og at vi nok skal få skabt en god og uhyggelig forestilling.

Mange tak til sceneinstruktørforbundet for at vælge at støtte os. Uden jeres hjælp havde denne tur ikke været muligt rent økonomisk. Så tak.

Fortune Theater: "The Woman in Black" - PR-foto

DE VESTINDISKE ØER

100-ÅRET FOR DANMARKS SALG AF DE VESTINDISKE ØER NU: BRITISKE / AMERIKANSKE HAVSEJLADSIØ-BESØG I CARIBIEN 6.-22.JANUAR 2017

...Fra CPH til stop-over én nat i PUERTO RICO - hvor byen fejrer HELDIG TRE KONGERS AFTEN, og exponerer julepynt og plastikglimmeropsætninger i et kitch-format for feinschmeckere... Næste morgen - lille propelfly med ca.16 pladser direkte til TORTOLA/British Virgin Island. - Ankomst i tropeluft 28° C og - som altid på øerne: vind! - Taxabus, som ligner en togvogn fra tivoli, kæmper sig op og ned af stejle veje og den fortunlede forsamling sættes af i en anseelig, men charmerende marina hvor 2 catamaraner á 38 fod befidner sig, og som de næste 2 uger danner rammen om livet på havsejladsen...

En skipper og en til skipper er ansvarlige arrangører af ekspeditionen og har mere end 20 års erfaring i området og formen. - Den sammenbragte gruppe er en politibetjent med særlige beføjelser, en sikkerhedschef fra storbyggeri i Sydhavnen, en x-ansat i et

skattedepartement, en x-minister, en retired læge, en virksomhedsejer indenfor catering, og et stk. stagedirector (kaldet "kunstneren"... you know who !) 4 rejser single, 3 rejser sammen, alle blandes godt på skibene. Der skal være et par stykker der kan fungere som gæster på hver catamaran, og den vurdering foretages af skipper og skipper...

Overordnet tilrettelagt er: havsejladts daglig i tidsrummet kl.8/9 til ca.17, hvorefter der forankres, skibene hægtes sammen og der drikkes sun-downers... En times tid senere er det bælgmørkt... Planen er at besøge flest mulige af de Britiske og Amerikanske Virgin Islands. - I farvandet til SCT. CROIX er i disse uger et voldsomt og orkanagtigt vejrskifte som forhindrer sejladts dertil. - PIET ISLAND danner rammen om snorkeldykning, JOST VAN DYKE har en verdensberømt strandrestaurant/bar: FOXY CIRCUS hvor Mick Jagger jammer med værten når han kommer forbi, og op til 3.000 både ankrer op og fejrer nytårs-aften. - WHITE BAY BEACH: Skipper griller kæmpe oxemørbradbøffer ombord... nogen har bakset med søsyge i løbet af dagen - der har været 2½m bølger og stød i vindstyrke 10 - men alle når dog at finde appetitten i en delvis rolig bugt. Torsdag d.12.januar er der fuldmånefest på BEEF ISLAND, som tænder

smukke bål og fakler på stranden, mange forskellige slags orkestrer spiller, stiltedansere optræder, ild-jonglører bevæger sig mellem serveringsstederne, og hvor kunstnere viser deres værker. Mangefarvede drinks med et

godt skud muscatnød øverst er i omløb, og den lokale øl: CARIB som nydes m. lime... PIET ISLAND er paradisisk og ejes af tre familier, som tilbereder en hummermiddag af de sjældne, til tilsejlende yachter. - SANCT

THOMAS/American Virgin Islands kræver besøg i paskontrollen og efterfølgende er der ø-rundtur i et bush-fartøj med en nydelig ældre herre. - Trods skønheden i det maleriske forfald og de formildende palmer, er de indlejede vidnesbyrd om DANMARKS deltagelse i slaveri - og efterfølgende salg for 100 år siden - forstemmende vidnesbyrd. - Byvandring i CHARLOTTE AMALIE er fyldt med danske vejgade-og forretningsnavne, og pranger med et blodrødt FORT. Reelt er der 2 gader, hvor der er restauranter, mode, guld-og diamantsalg i formater der matcher til de ml. 3.-6.000 gæster der dagligt udspyes af de store touristskibe. Alt er åbent fra ca kl 11 - 15, hvor folk kaldes tilbage til luksuslinerne, og det meste byliv lukker ned. De gæster/kunder der herefter fylker sig, er sejlerfolket, lystyachterne og lokale beboere. Stemningsskiftet er mærkbart, samtidig er sidegaderne mere risikable at færdes på. Mængden af kriminalitet,

fortabte liv, fattigdom, politi og vagtfolk er mærkbart anderledes på de AMERIKANSKE områder, end på BRITISH VIRGIN ISLANDS, hvor folk generelt er selvbevidste og veluddannede, og hvor der skabes initiativer til hjælp til selvhjælp, f.eks. tilbydes sejlere dagligt at kunne aflevere sække med affald eller købe is af omkringsejlende gummibåde.

Affaldssækkende kvitteres med 5 dollars stykket ved aflevering, og er for en del det der adskiller tiggeri eller kriminalitet, med en daglig, overskuelig jobindsats. Der er også tydelige tegn på KULTURHUSE og reelt arbejde med historik: de allerførste indbyggere, som var INDIANERE - blev udslettet fordi de ikke kunne holde til slaveriet (!), efterfølgende alterneret med indførte slaver fra AFRIKA, flere siden blandede til mulatter med en masse nuancer og tilsvarende konflikter. Vores egen VON SCHOLTEN som har æren af at frigive slaverne, omtales i tvetydige termer som sympatisk - eller at han handlede af nødvendighed. I hele den periode han boede i DANSK VESTINDIEN delte han liv med ANNA HEEGÅRD, som var farvet.

Livet ombord er et dramaturgisk studie. ALLE skal ville det for at det kan lykkes, og der er mange festlige, finurlige og også seriøse

emner på tapetet, især ved aftensmaden ombord. Langtidsvirkningen er god for nogen, som tilpasser sig i ordets gode betydning, reelt lærer, at skippers ordrer er indiskutable og i bydemåde og har at bestille med vind og vejr og sikkerhed, og ikke er private beskeder der skal forhandles om eller formes i udsøgte formalia... Få trækker sig tilbage, læser bøger

og læser bøger og soler sig iført exorbitante mængder solcreme og går iland og finder

yndige restauranter og leder efter gode handler, men flest åbner op for opgaven: at sejle,

krydse, nyde vinden, havet og himlen og hele den tilstand havsejladts kan bringe sindet i, når krop og skib finder en organisk kadence. - Det lykkes altid at skabe et kammeratskab, meget pgr af de to skipperes sømandsskab og særlige personligheder. - Der diskuteres godt om aftenen - om politik, uddannelse, stedernes beskaffenhed og vores historiske tilknytning, Der undervises i vejrsystemer, og der er poetiske kræfter i at sejle i PASSATEN ! - Der synges og spilles musik ombord, og i land, hvor der på mange beachsteder er levende musik om aftenen.

Indtrykket der samler sig ved afskeden, er den særlige væren på havet, at der er mange fine processer på VIRGIN ISLANDS der er lykkedes - eller stadig igang, som lover godt for både selvrespekt og selvstyre og udvikling af en EGEN HISTORIE...

KÆRE MEDLEMMER I FORENINGEN AF DANSKE SCENEINSTRUKTØRER

Der indkaldes hermed til
Den Ordinære generalforsamling 2017

Søndag 26. marts kl. 15 - 18

Generalforsamlingen afholdes
Nørre Voldgade 12, 1358 København K

Dagsorden:

1. Godkendelse af dagsorden
2. Gennemgang af det af bestyrelsen godkendte revisorpåtegnede regnskab
3. Bestyrelsens beretning
4. Forslag fra bestyrelsen
5. Indkomne forslag
6. Budget og forslag til kontingent for det kommende år
7. Forslag om anvendelse af midler fra kollektiv rettighedsforvaltning
8. Valg af bestyrelse
9. Valg til legatudvalget
10. Valg af kritisk revisor
11. Eventuelt

Generalforsamlingen afsluttes med et fælles måltid.

Bilag til generalforsamlingen udsendes medio marts til foreningens medlemmer.

Eventuelle forslag til Generalforsamlingen skal være sekretariatet i hænde senest 12. marts.

Tilmelding til Generalforsamling 2017 til sekretariatet senest 17. marts.

Bestyrelsen har besluttet at refundere transportudgifter for personer bosat uden for hovedstadsområdet. Refusion vil svare til DSB standard.

